

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2165/2564

นาย อ. โจทก์ นาง ว. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1336, ป.วิ.พ. มาตรา 57, ป.วิ.พ. มาตรา 173,

พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6

## ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีก่อน จำเลยที่ 2 เป็นโจทก์ฟ้องขอให้บังคับขับไล่จำเลยที่ 1 และบริวารออกไปจากที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทและเรียกค่าเสียหายอ้างว่า ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทเป็นของจำเลยที่ 2 ซึ่งซื้อจากจำเลยที่ 1 โดยทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และจำเลยที่ 1 ตกลงจะซื้อคืนโดยทำสัญญาจะซื้อจะขายกับจำเลยที่ 2 แต่จำเลยที่ 1 ผิดสัญญาไม่ชำระราคาและรับโอนกรรมสิทธิ์ สัญญาจะซื้อจะขายจึงเป็นอันเลิกกัน จำเลยที่ 1 ยังคงอาศัยอยู่ในที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาท จึงเป็นการละเมิดต่อจำเลยที่ 2 ทำให้จำเลยที่ 2 เสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์จากทรัพย์สินนั้น ข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาตามคำฟ้องจำเลยที่ 2 ในคดีก่อนเป็นเรื่องเจ้าของทรัพย์สินใช้กรรมสิทธิ์ติดตามและเอาคืนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทซึ่งเป็นทรัพย์สินของตนจากจำเลยที่ 1 ผู้ไม่มีสิทธิจะยึดถือไว้ ตลอดจนสิทธิของเจ้าของทรัพย์สินที่จะใช้สอยทรัพย์สินนั้น ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1336 ส่วนคำร้องสอดของโจทก์ที่ยื่นเข้าไปขณะคดีก่อนอยู่ในระหว่างพิจารณาอ้างว่า จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นภริยาชอบด้วยกฎหมายของโจทก์ขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทซึ่งเป็นสินสมรสให้แก่จำเลยที่ 2 โดยโจทก์มิได้รู้เห็นหรือให้ความยินยอม และจำเลยที่ 2 กับสามีซึ่งเป็นจำเลยที่ 3 ในคดีนี้กระทำการโดยไม่สุจริต โดยมีคำขอให้ยกฟ้องจำเลยที่ 2 เห็นได้ชัดว่าคำร้องสอดของโจทก์ตั้งข้อพิพาทเป็นปฏิกิริยากับทั้งจำเลยที่ 2 และจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นโจทก์และจำเลยในคดีก่อน มีผลให้คดีตามคำร้องสอดของโจทก์มีลักษณะเป็นคำฟ้องที่โจทก์เสนอข้อหาต่อศาลแล้ว แม้คดีก่อนศาลจะจำหน่ายคดีชั่วคราวเพื่อรอฟังผลในคดีนี้ ก็ถือว่าคดีตามคำร้องสอดของโจทก์ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล การที่โจทก์ยื่นคำฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นคดีนี้โดยมีสภาพแห่งข้อหาและข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาในเรื่องเดียวกันกับคดีที่โจทก์ยื่นคำร้องสอดเข้าไปในคดีก่อน ซึ่งมีลักษณะเป็นคำฟ้อง คำฟ้องของโจทก์ในคดีนี้ จึงเป็นฟ้องซ้อนต้องห้ามไม่ให้โจทก์ยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดียวกันหรือศาลอื่นตาม ป.วิ.พ. มาตรา 173 วรรคสอง (1) ประกอบ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนหนังสือสัญญาขายที่ดินโฉนดเลขที่ 44986 ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พร้อมสิ่งปลูกสร้างเลขที่ 245 จำเลยที่ 1 จำเลยที่ 2 และที่ 3 ให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์และจำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกาโดยได้รับอนุญาตให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลและได้รับอนุญาตให้ฎีกาจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า โจทก์กับจำเลยที่ 1 เป็นสามีภริยาชอบด้วยกฎหมาย เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2551 จำเลยที่ 1 ขายฝากที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาท

โฉนดเลขที่ 44986 ไร่แก่งนางสาวศิริพร ในราคา 4,760,000 บาท มีกำหนดเวลาไถ่ถอน 1 ปี และ โจทก์ทำหนังสือให้ความยินยอมขายฝากดังกล่าวแก่จำเลยที่ 1 วันที่ 3 พฤศจิกายน 2552 จำเลยที่ 1 จดทะเบียนไถ่ถอนจากขายฝากแล้วจดทะเบียนขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทแก่จำเลยที่ 2 โดยจำเลยที่ 3 รับมอบอำนาจให้ดำเนินการแทนจำเลยที่ 2 ซึ่งการทำนิติกรรมซื้อขายของจำเลยที่ 1 ดังกล่าวโจทก์ไม่ได้มาให้ความยินยอม ในวันเดียวกันจำเลยที่ 2 ทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน พร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทคืนแก่จำเลยที่ 1 ในราคา 6,880,000 บาท วันที่ 21 พฤศจิกายน 2554 จำเลยที่ 1 เป็นโจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 และที่ 3 เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดพิจิตรขอให้เพิกถอน นิติกรรมซื้อขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาท ศาลจังหวัดพิจิตรพิพากษายกฟ้อง ตามคดีแพ่ง หมายเลขดำที่ 1519/2554 คดีหมายเลขแดงที่ 1533/2556 คดีถึงที่สุด วันที่ 1 มีนาคม 2560 โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 1 ที่ 2 และที่ 3 ต่อศาลจังหวัดพิจิตรขอให้เพิกถอนนิติกรรมซื้อขายที่ดินพร้อม สิ่งปลูกสร้างพิพาท ตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.229/2560 วันที่ 4 เมษายน 2560 จำเลยที่ 2 ฟ้องจำเลยที่ 1 เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดพิจิตรขอให้ขับไล่จำเลยที่ 1 และบริวารให้ออกไปจาก ที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างพิพาทตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.338/2560 ต่อมาวันที่ 22 พฤษภาคม 2560 ศาลจังหวัดพิจิตรมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.229/2560 และมีคำสั่งจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ ในวันเดียวกันโจทก์ยื่นคำร้องสอดเข้าไปเป็นคู่ ความในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.338/2560 ของศาลจังหวัดพิจิตร วันที่ 29 พฤษภาคม 2560 โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสามเป็นคดีนี้ นอกจากนั้น คดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.338/2560 ของศาลจังหวัด พิจิตร คู่ความทำกันให้ถือเอาผลคดีนี้เป็นข้อแพ้นะ ซึ่งศาลมีคำสั่งให้จำหน่ายคดีดังกล่าวไว้ ชั่วคราว ตามรายงานกระบวนการพิจารณาศาลจังหวัดพิจิตร ลงวันที่ 17 กรกฎาคม 2560 พิจารณ์แล้วที่จำเลยที่ 2 และที่ 3 แก่ฎีกาอ้างว่า คำร้องขอขยายระยะเวลายื่นคำร้องขออนุญาตฎีกา ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2562 เป็นสำเนาเอกสารทางโทรสาร มิใช่ต้นฉบับที่ยื่นมาพร้อมกับฎีกา เมื่อ โจทก์ส่งต้นฉบับก็ล่วงเลยกำหนดระยะเวลาฎีกาแล้วจึงเป็นการไม่ชอบ เห็นว่า จำเลยที่ 2 และที่ 3 มิได้ปฏิเสธความมีอยู่และความแท้จริงแห่งเอกสารดังกล่าว ทั้งคำสั่งของศาลฎีกาที่อนุญาตให้โจทก์ ฎีกาก็หาได้มีข้อผิดพลาดประการใดไม่ คำแก้ฎีกาของจำเลยที่ 2 และที่ 3 ข้อนี้น่าฟังไม่ขึ้น ปัญหาตาม ฎีกาโจทก์ที่ได้รับอนุญาตให้ฎีกาที่ว่า ฟ้องคดีนี้เป็นฟ้องซ้อนกับคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.338/2560 ของศาลจังหวัดพิจิตรหรือไม่ เห็นว่า คดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.338/2560 ของ ศาลจังหวัดพิจิตร จำเลยที่ 2 เป็นโจทก์ฟ้องขอให้บังคับขับไล่จำเลยที่ 1 และบริวารออกไปจาก ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทและเรียกค่าเสียหายอ้างว่า ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทเป็นของ จำเลยที่ 2 ซึ่งซื้อจากจำเลยที่ 1 โดยทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และจำเลยที่ 1 ตกลงจะซื้อคืนโดยทำสัญญาจะซื้อจะขายกับจำเลยที่ 2 แต่จำเลยที่ 1 ผิดสัญญาไม่ ชำระราคาและรับโอนกรรมสิทธิ์ สัญญาจะซื้อจะขายจึงเป็นอันเลิกกัน จำเลยที่ 1 ยังคงอาศัยอยู่ใน ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาท จึงเป็นการละเมิดต่อจำเลยที่ 2 ทำให้จำเลยที่ 2 เสียหายเป็นค่าขาด ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้น ข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาตามคำฟ้องจำเลยที่ 2 ในคดีดังกล่าว เป็นเรื่องเจ้าของทรัพย์สินใช้กรรมสิทธิ์ติดตามและเอาคืนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทซึ่งเป็น ทรัพย์สินของตนจากจำเลยที่ 1 ผู้ไม่มีสิทธิจะยึดถือไว้ ตลอดจนสิทธิของเจ้าของทรัพย์สินที่จะ ใช้สอยทรัพย์สินนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1336 ส่วนคำร้องสอดของ โจทก์ที่ยื่นเข้าไปขณะคดีดังกล่าวอยู่ในระหว่างพิจารณาอ้างว่า จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นภริยา ชอบด้วยกฎหมายของโจทก์ขายที่ดินและสิ่งปลูกสร้างพิพาทซึ่งเป็นสินสมรสให้แก่จำเลยที่ 2 โดย

โจทก์มิได้รู้เห็นหรือให้ความยินยอม และจำเลยที่ 2 กับสามีซึ่งเป็นจำเลยที่ 3 ในคดีนี้กระทำการโดยไม่สุจริต โดยมีคำขอให้ยกฟ้องจำเลยที่ 2 เห็นได้ชัดว่าคำร้องสอดของโจทก์ตั้งข้อพิพาทเป็นปฏิปักษ์กับทั้งจำเลยที่ 2 และจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นโจทก์และจำเลยในคดีดังกล่าว มีผลให้คดีตามคำร้องสอดของโจทก์มีลักษณะเป็นคำฟ้องที่โจทก์เสนอข้อหาต่อศาลแล้ว แม้ศาลจังหวัดพัทลุงจะจำหน่ายคดีชั่วคราวเพื่อรอฟังผลในคดีนี้ ก็ถือว่าคดีตามคำร้องสอดของโจทก์ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลจังหวัดพัทลุง การที่โจทก์ยื่นคำฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 เป็นคดีนี้ โดยมีสภาพแห่งข้อหาและข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาในเรื่องเดียวกันกับคดีที่โจทก์ยื่นคำร้องสอดเข้าไปในคดีหมายเลขดำที่ 338/2560 ของศาลจังหวัดพัทลุง ซึ่งมีลักษณะเป็นคำฟ้อง คำฟ้องของโจทก์ในคดีนี้จึงเป็นฟ้องซ้อน ต้องห้ามไม่ให้โจทก์ยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดียวกันหรือศาลอื่น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 173 วรรคสอง (1) ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6 คำพิพากษาของศาลล่างทั้งสองชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

## องค์คณะ

สมชัย ทิฆมาอุตมากร · สวัสดิ์ สุรวุฒนานันท์ · สิทธิศักดิ์ วนะชกิจ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2165/2564>